

blandt andet findes i dyreværnslovens almindelige regler (navnlige §§ 1-3) og i bekendtgørelse om mindstekrav til beskyttelse af landbrugsdyr.

Det er imidlertid Justitsministeriets opfattelse, at enkelte producenters manglende viden, evner eller motivation i nogle tilfælde indebærer, at slagtekyllinger holdes under forhold, som ikke er dyreværns-mæssigt forsvarlige. Erfaringsmæssigt bliver myndighederne ofte først opmærksomme på besætninger med en mangelfuld pasning mv., når problemerne er blevet så alvorlige, at der er tale om strafbare overtrædelser af dyreværnslovens regler – f.eks. i tilfælde, hvor en dyrlæge under et besøg i anden anledning bliver bekendt med groft uforsvarlige forhold og anmelder det til politiet i medfør af dyreværnslovens § 20, stk. 1.

Justitsministeriet finder, at indførelse af en overvågnings- og kontrolordning som foreslået af arbejdsgruppen vil indebære en væsentlig sikring af dyrevelfærden i slagtekyllingeproduktionen. De veterinære myndigheder vil på et langt tidligere tidspunkt end i dag blive opmærksomme på producenter, som har velfærdsmæssige problemer i deres besætninger, og det kan hermed sikres, at forholdene ikke udvikler sig og forringes, således at der bliver tale om groft uforsvarlig behandling af kyllingerne og dermed en strafbar overtrædelse af dyreværnslovens regler.

Den foreslåede ordning skal således ses som et supplement til reglerne i dyreværnsloven. Der er ikke tilset nogen ændring af anvendelsesområdet for reglen i dyreværnslovens § 20. Bliver en autoriseret dyrlæge, f.eks. en embedsdyrlæge på et slagteri, bekendt med, at dyr behandles uforsvarligt, skal dyrlægen fortsat anmelde producenten til politiet for overtrædelse af dyreværnsloven, medmindre forholdet ikke er groft og straks rettes. Dyreværnslovens § 20 er således vejledende for, hvilke tilfælde en embedsdyrlæge på et slagteri alene skal indberette til fødevarerregionen efter lov om hold af slagtekyllinger, og hvilke tilfælde der tillige skal anmeldes til politiet som en overtrædelse af dyreværnsloven.

Justitsministeriet er endvidere enig med arbejdsgruppen i, at den overvågning, som foreslås indført på slagterierne af indleverede kyllinger, bør suppleres med en stikprøvevis kontrol af de enkelte besætninger med slagtekyllinger. Mens slagteriets embedsdyrlæge vil kunne konstatere eventuelle følger af en ringe velfærd i besætningerne, vil den foreslåede besætningskontrol give mulighed for en mere indgående kontrol og undersøgelse af årsagerne til eventuelle velfærdsproblemer. Hermed åbnes der blandt andet mulighed for, at der kan sættes ind, før utilstrækkelige forhold i

besætningerne giver sig udslag i alvorlige fysiske skader på kyllinger.

Fødevarerregionerne foretager allerede i dag rutinemæssig kontrol med fjerkræbesætninger. Formålet med denne kontrol er at sikre, at de veterinære og fødevarerregionens sikkerhedsmæssige forhold i besætningerne er tilfredsstillende. En nærmere undersøgelse af dyrevelfærden foretages imidlertid ikke.

Fødevarerministeriet er ved at omlægge den ante mortem-kontrol (AM-kontrol) i besætningerne, som tidligere blev foretaget af en dyrlæge 6-7 gange om året som led i regionens kødkontrol. Fremover er det hensigten, at en særligt uddannet tekniker fra fødevarerregionen kan foretage den nødvendige rutinekontrol, og at der kun vil være behov for et sådant besøg 1-2 gange om året, medmindre der er problemer i en besætning. I så fald vil fødevarerregionens øvrige relevante personale, herunder dyrlæger, blive involveret, og besøgsfrekvensen vil blive hyppigere.

For at undgå unødigt dobbeltkontrol af de enkelte besætninger efter forskellige regelsæt, vil justitsministeren ved gennemførelsen af de administrative regler herom sikre, at den velfærdskontrol, som foreslås udført i medfør af dette lovforslag, kan blive udført i forbindelse med kontrol efter anden lovgivning. Justitsministeriet finder i lighed med arbejdsgruppen, at denne velfærdskontrol bør foretages af en dyrlæge fra fødevarerregionen med særlig indsigt i dyrevelfærd, da der som udgangspunkt er tale om en rent dyrevelfærdsmæssig kontrol.

Justitsministeriet er endvidere enig med arbejdsgruppen i, at fødevarerregionerne bør bemyndiges til at påbyde producenter, hos hvem der er konstateret væsentlige eller gentagne velfærdsproblemer, at nedsætte belægningen til et niveau, hvor det må antages, at producenten magter at sikre dyrenes velfærd.

Det antages, at der allerede i dag er adgang til en sådan nedsættelse af belægningsgraden i medfør af dyreværnslovens regler om rettidighedsfrakendelse. Efter dyreværnslovens § 29 kan den, som ved dom findes skyldig i mishandling eller grovere uforsvarlig behandling af dyr, ved dommen for bestandig eller for et nærmere fastsat tidsrum frakendes retten til at eje, bruge, passe eller slagte eller i det hele taget at beskæftige sig personligt med dyr. Forbuddet kan begrænses til at angå bestemte arter af dyr.

Justitsministeriet har i en konkret sag i 1998 givet udtryk for, at det må antages, at der tillige er hjemmel i dyreværnslovens § 29, stk. 1, til at foretage tvangsmæssig besætningsreduktion, således at retten til at eje dyr begrænses til et vist antal dyr. Denne antagelse er også kommet til udtryk i en utrykt Vestre Lands-